

MOJ KONEC TEDNA: NATAŠA OLIMPIKI

Športniki so vedno pripravljene priskočiti na pomoč

Humanitarna organizacija Olimpiki deluje od leta 2013. V tem času so s pomočjo športnikov, umetnikov, novinarjev in drugih javnih osebnosti organizirali več dogodkov, na katerih so skupaj zbrali toliko sredstev, da jih danes preštevamo v petmestnih številkah. Toda Nataša Olimpiki, ustanoviteljica in vodja organizacije, opozarja, da pri tem ne gre pozabiti na dejanja, ki jih ni mogoče meriti v denarju. »Materialne stvari pridejo in gredo, izkušnja pa za vedno ostane v človeku in ga bogati,« pravi.

Lucijan Zalokar

Kmalu bo minilo deset let, odkar ste ustanovili Olimpiki. Kako danes gledate na odločitev, da se lotite tako obsežnega projekta? Predvsem sem zelo vesela, da sem zbrala dovolj poguma in se odločila za ta korak. Takrat sem se ravno ločila od bivšega moža, s katerim sva skupaj vodila tudi posel, in ostala sama s tremi otroki. Morala sem si najti nov ustvarjalni izziv. Skrb za sočloveka je bilo od nekdaj v središču mojega zanimanja, zato sem hotela početi nekaj, s čimer lahko stopim naproti pomoči potrebnim. Ko se ozrem nazaj in se spomnim, kako dolgo smo sestavljali to piramido, sem resnično ponosna, da se je vse to zgodilo, in vesela, da lahko Olimpiki vodim še naprej.

V tem času ste organizirali veliko različnih dogodkov. Prve akcije so potekale v okviru Mladinskega doma Malči Beličeve v Ljubljani, nato ste večkrat združili velike slovenskega športa ... Ste si na začetku mislili, da se bo v desetih letih nabralo toliko spominov? Sem človek, ki težko počne nekaj, v kar ne verjame. Vedela sem, da sem vztrajna in predana, in upala, da bo naša zgodba začela tako, kot naposled tudi je.

Otroci iz Mladinskega doma Malči Beličeve bodo ravno v teh dneh prišli na Jahorino in izjemno se veselimo vnovičnega druženja z

njimi (ko sva se pogovarjala po telefonu, se je sogovornica mudila v Bosni in Hercegovini, op. p.). Moje srce je po svoje še vedno v tem domu. Ko smo začeli, sem bila tam gotovo vsak večer vsaj dve uri, skupaj smo se igrali, si pletli kitke, na obisk pripeljali znane osebnosti ... Ti otroci mi še danes pišejo; rada rečem, da je spomin živa energija. Seveda smo jim pomagali tudi materialno, a materialne stvari pridejo in gredo, izkušnja pa za vedno ostane v človeku in ga bogati.

Tudi akcija Velikani slovenskega športa je bila nepozabna izkušnja. Uspelo mi je povezati veliko različnih ljudi in skupaj smo ustvarili nekaj dobrega, lepega. Sem apolitična, ampak vseeno je bilo lepo videti, ko so se odzvali nekateri politiki, vključno s predsednikom republike Borutom Pahorjem, redno so sodelovali tudi različni strokovnjaki, denimo psihologinja Gabi Čačinovič Vogrinčič. Vpetih je bilo toliko ljudi, da je težko izpostaviti enega samega.

Menda ste stik navezali tudi z Jožetom Trobcom, avtorjem legendarnega Vučka, ki je za Olimpiki ustvaril novo maskoto. Res je, gospod Trobec je krasen človek in ustvaril je tako lepo in vedro maskoto, ki nas opominja, da bi moral biti takšen vsak dan. Maskota nosi ime naše organizacije ter širi ljubezen, enotnost in solidar-

Več let zapored je organizirala prireditve Velikani slovenskega športa. FOTO MARKO FEIST

nost po Balkanu in širše. S prodajo maskote bomo pomagali otrokom in družinam po vsem svetu.

Že dolgo sem razmišljala, da bi Olimpiki morali imeti maskoto. O tem sem veliko govorila z Minjo Suboto, predsednikom upravnega odbora Otroškega kulturnega centra Beograd. Ko sva leta 2020 več mesecev tesno sodelovala, sva razmišljala, da bi moralo biti nekaj v povezavi s Sarajevom, kjer se je rodil (Subota, sicer priznani srbski televizijski voditelj in glasbenik, je umrl 17. septembra 2021, op. p.) in kjer so bile leta 1984 olimpijske igre. Tako je v meni vzniknila ideja, da bi kontaktirala Trobca. Pisala sem mu kar prek facebooka in kmalu se je odzval. Vprašala sem ga, ali bi bil pripravljen narediti maskoto za Olimpiki. Ko je videl, s čim se ukvarjamo, je bil takoj za.

Naša naslednja velika želja je, da bi ob predstavitvi maskote pripravili dogodek in prižgali velik ogenj, ki bi nato še naprej gorel v spomin vsem žrtvam covid in kot simbol miru na svetu. Zdaj se dogovarjamo, kje in kako bi to izvedli.

Slišati je, kot da ste trenutno polno zaposleni z načrti glede maskote, najbrž pa v bližnji prihodnosti vseeno snujete še kakšen projekt.

Podaljšan vikend na Jahorini sem že omenila; obetam si zelo prijetno druženje z veliko čudovitimi ljudmi. Nato pa septembra pripravljamo dogodek v Raški. Njihova občina je pobratena z našim Hrastnikom. S tamkajšnjim županom smo se dogovorili, da sredi meseca, ko praznujejo dan Raške, pripeljemo več skupin otrok. Okoli mesta Raška se razprostirajo čudovite planine, ki ponujajo veliko možnosti za pohodništvo, panoramske vožnje in druge dejavnosti, na dogodek pa bodo prišli številni športniki in glasbeniki. Mimogrede, Aca Lukas močno podpira našo organizacijo.

Nekoč ste dejali, da je ključ do uspeha dobrodelnih akcij v tem,

da vas pri delu vedno vodi srce. Vseeno je treba priznati, da je za dobro organizirano prireditev treba imeti še kaj več od srca. Komunikativnost gotovo koristi. Pa tudi iskrenost in predanost: ljudje hitro začutijo, s kakšnimi nameni pristopiš do njih.

Ste se zavestno odločili, da se boste osredotočili na dobrodelne dogodke s športno konotacijo, ali je šlo za splet naključij?

S športom se veliko ukvarjam. Redno tečem, izvajam jogo, pozimi grem rada na sneg, poleti smučam na vodi ... Zdi se mi, da bi morala biti v osnovnih šolah prva ura pouka obvezno športna vzgoja. Vsak dan. Ja, šport mi je zelo blizu. In opažam, da so športniki vedno

Vse več ljudi se zapira vase, a po mojem mnenju bi morali v teh težkih časih stopiti skupaj, si pomagati, omogočiti dialog.

Nataša Olimpiki

pripravljene priskočiti na pomoč. V vseh teh letih nisem spoznala niti enega, ki bi za udeležbo na naših dogodkih zahteval en sam evro ali ki bi brez pravega razloga zavrnil sodelovanje. Morda so takšni zato, ker so v svoje dosežke vložili ogromno energije in časa, hkrati pa se še vedno dobro spomnijo, da so jih starši podpirali in se odrekli drugim stvarim. Zaradi vsega tega jim ni težko razumeti, da morajo pomagati, kadar le lahko.

Delavci na humanitarnem področju se iz dneva v dan sre-

čujete z neenakostmi, krivicami, zlorabami ... Kako vas vse to prizadene na osebni ravni?

Zelo, ampak se trudim, da ravnno takrat pomagam po najboljših močeh. Zaradi dogajanja v zadnjih dveh letih – epidemije covid-19 in vojne v Ukrajini – se mi zdi, da se čedalje več ljudi zapira vase, a po mojem mnenju bi morali v teh težkih časih stopiti skupaj, si pomagati, omogočiti dialog ... Na Balkanu se zelo dobro vidi, kako globoke posledice pustijo vojna in nacionalizmi, ki so privedli do nje.

Ne tako dolgo nazaj sem obiskala romsko naselje v Novem Sadu. Ljudje so bili res srečni in hvaležni, ko smo jim prinesli stvari, ki smo jih zbrali z donacijami. Toda težko si je predstavljati, v kakšnih okoliščinah živijo. Pogovarjala sem se z žensko, ki je tožila nad bolečinami v ledvicah. Bila je vidno izmučena. Okoli nje so skakali trije otroci, enega je držala v rokah. Vprašala sem jo, ali so vsi njeni, in pritrčila mi je. Nato se je izkazalo, da ima toliko let kot moja starejša hči – 24!

Predstavništvo Olimpikov v Beogradu ste odprli predlanskim. Zakaj ste se odločili za ta korak?

Od nekdaj sem hotela, da bi naša organizacija delovala tudi prek slovenskih meja. Rojena sem leta 1974, torej v Jugoslaviji, moj oče je Hrvat in verjetno mi je tudi zato Balkan precej blizu.

Predstavljam si, da je na tujem, kjer nimate toliko poznanstev kot doma, precej težje zagnati dobrodelne projekte.

Pa saj slišite, da rada govorim. (smeh) Mislim, da če si dovolj odprt za nove priložnosti in stike, tudi tujina ni prevelik zalogaj. Morda je bilo na začetku res precej težko, ampak zaradi drugih razlogov – epidemije in vseh omejitev, ki jih je prinesla. Z eno nogo sem namreč še vedno v Ljubljani, kjer imam otroke; dva sta resda pogosto po svetu, ampak Slovenija je še vedno naša baza.

NEKAJ NASVETOV ZA (POP)KULTURO

Knjiga:
Clarissa Pinkola Estés:
Ženske, ki tečejo z volkovi

Športni dogodki:
vsi, še posebno pa naše hokejske tekme

Likovna razstava:
razstava del za Plečnikova odličja 2021 na Gallusovem nabrežju ob Ljubljani